

šiti a věc vrátiti soudu první stolice, by ji znova projednal a rozhodl, aniž bylo třeba zabývati se dalšími zmatečnými důvody, stížností uplatňovanými.

Čís. 1215.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).
Předmětem potřeby jest i látka, z níž se předmět potřeby vyrábí.
Náleží sem též americká pryskyřice.

(Rozh. ze dne 14. května 1923, Kr I 335/22.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě v Litoměřicích ze dne 23. června 1921, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem dle §u 7 (1) zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

d ů v o d ů .

Výtka nesprávného právního posouzení věci není odůvodněna. Zjistil-li soud na základě posudku znalce G-a a znaleckého seznání svědka J-a, že americká pryskyřice je používána pro lepší kvalitu více než obyčejná pryskyřice zejména proto, že dodává výrobkům, pomocí jejím získaným, nejen lepší vzhled, ale i větší trvalost, nemůže ji zbaviti vlastnosti předmětu potřeby okolnost, že může býti nahrazena při výrobě méněcennou domácí pryskyřicí, po případě že lze zhotoviti dotyčné výrobky (ovšem horší jakosti) i bez přísady pryskyřice; vždyť mají spotřebitelé právo žádati výrobky dobré jakosti. Ostatně padá na váhu hlavně moment faktický, že se americké pryskyřice všeobecně užívá v příslušných výrobnách laků a pečetiho vosku, tedy vesměs věcí, jimž vlastnost předmětu potřeby vzhledem k všeobecně rozšířenému jich užívání v průmyslu i obecné spotřebě vůbec nelze upírati. Nepochybil tudíž první soud, uznáv za předmět potřeby i pomocnou látku, které se při výrobě těchto předmětů potřeby používá.

Čís. 1216.

Ideální souběh zločinu zneužití moci úřední a krádeže není myslitelným.

Zodpovídající otázky, nejsou porotcové vázáni právním názorem obžaloby.

(Rozh. ze dne 17. května 1923, Kr I 1220/22.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Praze ze dne 19. září 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem krádeže podle §u 460 tr. zák., a sprostil dle §u 259 čís. 3 tr. ř. obžalovaného z obžaloby pro přestupek dle §u 460 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje důvod zmatečnosti čís. 11 Šu 344 tr. ř. a to právem, tvrdíc, že porotní soud porušil zákon, uznáv ho vinným vedle zločinu Šu 101 tr. zák. i přestupkem krádeže podle Šu 460 tr. zák. Stěžovatel byl v obžalovacím spisu viněn jednak ze zločinu zneužití moci úřední podle Šu 101 tr. zák., jednak ze zločinu krádeže podle Šu 171, 173, 174 II. a), c), tr. zák. kteréžto trestné činy byly v tenoru obžalovacího spisu rozlišeny potud, že v případě prvním bylo v obžalovacím spisu uvedeno, že stěžovatel jako poštovní zřízenec při poštovním úřadě, v němž měl povinnost, zneužil moci jemu svěřené, by odcizováním zásilek způsobil poštovnímu eráru škodu, kdežto v druhém případě při zločinu krádeže bylo uvedeno, že vícekrát pro svůj užitek odňal z držení a bez přivolení poštovního eráru ve společnosti se spoluobžalovaným Františkem L-em pět uzamčených poštovních zásilek s potravinami a látkami v ceně asi 1000 Kč. Ježto obžaloba zněla na ony dva zločiny, byl porotní sbor soudní podle Šu 318 tr. ř. při sestavování otázek vázán obžalovacím spisem a musil porotcům poližiti hlavní otázku, jak na zločin zneužití úřední moci podle Šu 101 tr. zák., tak i na zločin krádeže dle §§ 171, 173, 174 II. a), c) tr. zák.. Leč tato formální správnost otázek nebyla nikterak závažnou pro porotce při právním posouzení skutkového podkladu obou otázek. Právě tak jako soud nalézací není vázán názorem obžaloby při vynesení rozsudku (§ 262 tr. ř.), ani porotci nemusí se řídit právním názorem, v obžalobě vysloveným, nýbrž rozhodují volně podle svého přesvědčení nejen o skutkové stránce činu trestného, nýbrž i o jeho právní kvalifikaci. Z důvodů obžalovacího spisu jest zřejmo, že obě dotčené hlavní otázky se vztahují jen na jeden a týž skutek. Poněvadž pak skutek ten byl po právní stránce vyčerpán kladným zodpověděním hlavní otázky čís. 13 (čtvrté hlavní otázky), nebylo již důvodů, by porotci kvalifikovali skutek tento ještě kladným zodpověděním hlavní otázky čís. 14 (páté hlavní otázky), ať již tak učinili třeba jenom ve formě přestupku krádeže uvedeného v Šu 460 tr. zák. Jak v hlavní otázce čís. 13, tak v hlavní otázce čís. 14 byl uveden jeden a týž skutkový základ, kterým dle nesprávného názoru obžaloby byly naplněny skutkové podstaty dvou trestných činů. Tyto dvě skutkové podstaty jsou však v poměru zvláštního ku všeobecnému a všeobecná skutková podstata zločinu, pokud se týče přestupku krádeže, jest zahrnuta ve zvláštní skutkové podstatě zločinu zneužití úřední moci. Při správném použití zákona bylo proto již po kladném zodpověděni čtvrté otázky hlavní (otázka čís. 13) záporně zodpověděti pátou hlavní otázku (otázka čís. 14). Když se tak nestalo, bylo použito na trestný čin, obsažený v páté hlavní otázce (otázka čís. 14) zákona, kterého naň použití nelze, a rozsudek porotního soudu, kterým byl obžalovaný uznán vinným přestupkem krádeže podle Šu 460 tr. zák., jest proto zmatečným z důvodu zmatečnosti čís. 11 Šu 344 tr. ř.

Čís. 1217.

Skutková podstata Šu 376 tr. zák. předpokládá nejen opomenutí péče dohlédací, nýbrž též, by pachatel za předpokladů Šu 335 tr. zák.